

[Поводом текста Драгана Јочића](#)

Чувај безазленост и гледај правичност,

Јер има останка човеку мирном“.

(Псалтир, Катизма 5, 37)

Када сам се кандидовала за председника ДСС, знала сам шта ме чека. Спремила сам се да истрпим ниске ударце. Уосталом, није ми први пут: 2003. године прошла сам кроз медијског „топлог зеца“, када ме је Демократска странка смењивала са места комесара за избеглице.

Овај пут, унапред сам знала да ће против мене бити вођена прљава кампања, чак и ко ће ме нападати. Али онај ко хоће да изађе из наше „рђаве бесконачности“ мора да се помири да без тога не може. Унапред сам пристала, исто као што сам пристала да пређем преко низа других нерегуларности у изборном поступку.

Пише: Санда Рашковић-Ивић
недеља, 05 октобар 2014 14:35

Чувам безазленост, гледам правичност и остајем мирна. Верујем у снагу политичких ставова које заступам. Верујем да ДСС има лепу будућност. Своју наду градим на уверењу да је реч о једном од последњих страначких острва у Србији где преовладава људска пристојност и политичка разборитост.

Само, за такве принципе и такву будућност треба се борити. Као део тога видим и борбу за војну и политичку наутралност, која јесте легитимација ДСС и легат Војислава Коштунице. Али, као кандидат за председника Странке, рекла сам и то да до неутралности нећемо доћи уколико је будемо чекали. Не можемо дозволити себи да само објашњавамо другима шта су то војна и политичка неутралност, већ и – како до ње стићи.

Зато сам говорила о суверенизму, политичком концепту који се супротставља актуелном разарајућем процесу десуверенизације. О суверенизму говорим на начин на који то већ раде европски политичари Марин ле Пен, Најџел Фараж или Бернд Луке.

То што је ДСС против уласка Србије у ЕУ и НАТО не значи и да нема ишмишљенике широм Европе. Сарађиваћемо са другима – сличним политичким партијама, невладиним организацијама, научним институтима и интелектуалцима широм континента. У нашој борби ми нисмо сами. Имаћемо савезнике, који ће умети да цене не само нашу принципијелност већ и нашу проактивност.

Пише: Санда Рашковић-Ивић
недеља, 05 октобар 2014 14:35

Међутим, то нам неће бити довољно да вратимо веру грађанима Србије у посрнулу државу. Посрнула држава не може бити неутрална. Она може да буде само колонијални посед. Вратити веру је могуће уколико се ослањамо на проверене вредности. Србија ће стићи до неутралности ослањањем на српско становиште Милоша Црњанског, спољнополитички курс Николе Пашића, међународну активност Милована Миловановића, геополитичке концепте Јована Цвијића, прегалаштво Доситеја Обрадовића и посвећеност Јована Стерије Поповића.

То значи и да је одбрана нашег културног идентитета у директној вези са опстанком државе. То значи да се морамо усмеравати ка програмима осавремењавања образовног система, вођењу активне и садржајне културне политике и побољшавању здравствених програма. Нема јаке државе и организованог друштва без образованог и здравог становништва. То значи да морамо бринути о својим грађанима, заштитити их и чувати њихово достојанство, подстаћи демографску обнову. То значи да морамо наставити нашу битку за Косово и Метохију. Потписивањем Бриселског споразума су неке околности промењене, али ми своју борбу настављамо.

Пише: Санда Рашковић-Ивић
недеља, 05 октобар 2014 14:35

